

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงการวิจัยเชิงบรรยายหาความสัมพันธ์และพยากรณ์ (Correlation Descriptive and Predictive Research Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมบริการของพยาบาล โดยศึกษาในพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในช่วงปี พ.ศ. 2551 โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ พยาบาลประจำการงานผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 4 โรงพยาบาล คือโรงพยาบาลเมืองนะเซียงเทรา โรงพยาบาลนครนายก โรงพยาบาลสระแก้ว และโรงพยาบาลตราด รวมจำนวนประชากรกลุ่มพยาบาลทั้งหมด 80 คน (สำรวจโดยข้อมูลเชิงประจักษ์ เดือน มกราคม พ.ศ. 2551)

กลุ่มตัวอย่าง

พยาบาลที่ปฏิบัติงานในงานผู้ป่วยนอก ในโรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในช่วงปี พ.ศ. 2551 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับสลากแบบไม่คืนที่ โรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีจำนวน 4 โรงพยาบาล

ขั้นที่ 1 การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุขจากประชากร ตามสูตร Yamanae (1976 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2542) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5%

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น 0.5

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในที่นี้
กำหนดไว้ 5%

$$\text{การแทนค่า: ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{80}{1 + 80 (0.05) (0.05)} = 66.66 = 67 \text{ คน}$$

ผลการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำการงานผู้ป่วยนอกเพื่อตอบแบบสอบถาม
ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 67 คน

ขั้นที่ 2 ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างพยาบาลดังนี้

เมื่อได้รายชื่อพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในงานผู้ป่วยนอก จากกลุ่มงานการ
พยาบาลแล้ว ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับสลากแบบไม่คืนที่ (Simple
Random Sampling) ให้ได้ตามสัดส่วนของพยาบาลประจำการของงานผู้ป่วยนอกของแต่ละ
โรงพยาบาล แล้วมอบแบบสอบถามเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้ ไปยังหัวหน้าฝ่ายการ
พยาบาลหรือผู้ประสานงานฝ่ายวิชาการที่มีหน้าที่รับผิดชอบแทน ช่วยแจกแบบสอบถามให้
พยาบาลประจำการในงานผู้ป่วยนอกให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ โดย

โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา	ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 23 คน
โรงพยาบาลนครนายก	ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 19 คน
โรงพยาบาลสระแก้ว	ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 11 คน
และโรงพยาบาลตราด	ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประกอบด้วยแบบสอบถาม
ทั้ง 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย
ข้อความเกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพสมรส และประสบการณ์การปฏิบัติงานในตำแหน่ง
พยาบาล ในกลุ่มงานการพยาบาลระหว่างที่ทำการวิจัย

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าวิชาชีพ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนา
มาจากแบบสอบถามการรับรู้คุณค่าวิชาชีพ ที่สร้างโดย กาญจนา พลชนะ (2543) ซึ่งได้พัฒนา
ตามแนวคิดของ เอดดี้ และคณะ (Eddy et al., 1994) และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ในการวิจัย
ครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาใช้ จำนวน 20 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ	ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ข้อ
การยอมรับความเป็นอิสระของวิชาชีพ	ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ
การรักษามาตรฐานในการให้การพยาบาล	ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ข้อ
การสร้างความรู้ของวิชาชีพ	ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาชีพ	ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ
การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Likert Scale) 5 อันดับ มีเกณฑ์เลือกตอบและให้คะแนนดังนี้	

		คะแนน
พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด	หมายถึง	5
พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงมาก	หมายถึง	4
พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงบางส่วน	หมายถึง	3
พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงน้อย	หมายถึง	2
ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นเลย	หมายถึง	1
การประเมินผลโดยใช้คะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านของการรับรู้คุณค่าวิชาชีพซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับมีเกณฑ์ดังนี้		
คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพ อยู่ในระดับสูงมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	การรับรู้คุณค่าวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามบรรยากาศองค์การ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนาจากแบบสอบถามบรรยากาศองค์การที่สร้างโดย อุษณีย์ เปรมสุริยา (2549) ตามแนวคิดของ ลิทวิน และสตริงเจอร์ (Litwin & Stringer, 1968) ได้ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 มีรายละเอียดดังนี้

ด้านโครงสร้างขององค์การ	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ
ด้านความรับผิดชอบของบุคคล	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ
ด้านความขัดแย้งและความอดทนต่อความขัดแย้ง	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและความคาดหวัง	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ
ด้านความเอกลักษณ์ขององค์การ	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ
ด้านความเสี่ยงในงาน	ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ
ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Likert scale) 5 อันดับ มีเกณฑ์	

เลือกตอบและให้คะแนนดังนี้

	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยน้อย	4
เห็นด้วย	3
ไม่เห็นด้วยมาก	2
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1

การประเมินผลโดยใช้คะแนนเฉลี่ยแต่ละด้านของบรรยากาศองค์การที่ได้จากกลุ่ม

ตัวอย่างซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ มีเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	บรรยากาศองค์การ อยู่ในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	บรรยากาศองค์การ อยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	บรรยากาศองค์การ อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	บรรยากาศองค์การ อยู่ในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	บรรยากาศองค์การ อยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสุขภาพจิตของคนไทยฉบับสั้น 15 ข้อ

(Thai Mental Health Indicator TMHI-15) ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขมาใช้โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1 คำตอบจะมี 4 ตัวเลือก คือ

ไม่เลย	หมายถึง	ไม่เคยมีเหตุการณ์อาการ ความรู้สึก หรือไม่เห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ
เล็กน้อย	หมายถึง	เคยมีเหตุการณ์อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อย หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ เพียงเล็กน้อย
มาก	หมายถึง	เคยมีเหตุการณ์อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ มาก หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มาก
มากที่สุด	หมายถึง	เคยมีเหตุการณ์อาการ ความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด หรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด

การประเมินผลการให้คะแนนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ข้อ 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15 แต่ละข้อให้คะแนน

ดังต่อไปนี้

ไม่เลย = 0 คะแนน เล็กน้อย = 1 คะแนน มาก = 2 คะแนน และมากที่สุด = 3 คะแนน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ข้อ 3, 4, และ 5 แต่ละข้อให้คะแนนดังต่อไปนี้

ไม่เลย = 3 คะแนน เล็กน้อย = 2 คะแนน มาก = 1 คะแนน และมากที่สุด = 0 คะแนน

การแปลผล เมื่อรวมคะแนนทุกข้อแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติที่กำหนดดังนี้

(คะแนนเต็ม 45 คะแนน)

27 คะแนนหรือน้อยกว่า หมายถึง สุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป

28 – 34 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตเท่ากับคนทั่วไป

35 – 45 คะแนน หมายถึง สุขภาพจิตดีกว่าคนทั่วไป

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมบริการ ผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนามาจากแนวคิดพฤติกรรมบริการของบุคลากรพยาบาลที่พึงประสงค์ตามมติขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2001) จำนวน 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.95

ข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แยกตามลักษณะของข้อคำถามพฤติกรรมทางบวก และพฤติกรรมทางลบ ดังนี้

		คะแนน
ระดับพฤติกรรมมากที่สุด	ให้คะแนน	5
ระดับพฤติกรรมมาก	ให้คะแนน	4
ระดับพฤติกรรมน้อย	ให้คะแนน	3
ระดับพฤติกรรมน้อยมาก	ให้คะแนน	2
ระดับพฤติกรรมไม่มีเลย	ให้คะแนน	1

การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมบริการของพยาบาล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	พฤติกรรมบริการของพยาบาลอยู่ในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	พฤติกรรมบริการของพยาบาลอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	พฤติกรรมบริการของพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	พฤติกรรมบริการของพยาบาลอยู่ในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	พฤติกรรมบริการของพยาบาลอยู่ในระดับไม่ดีอย่างยิ่ง

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน โดยเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมบริการ จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
2. การทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลทั่วไปอื่นที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือก จำนวน 30 ราย ซึ่งในการวิจัยนี้ได้นำไปทดลองกับโรงพยาบาลสมุทรปราการ จากนั้นนำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยของอนุมัติการทำวิจัย และได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรองของคณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งได้รับการอนุมัติในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย แสดงความจำนองของอนุมัติจากผู้บริหาร

ของโรงพยาบาลทั่วไป ภาคตะวันออก สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้แก่ โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา โรงพยาบาลนครนายก โรงพยาบาลสระแก้วและโรงพยาบาลตราด เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลและหัวหน้างานผู้ป่วยนอกของทั้ง 4 โรงพยาบาล เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการส่งแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์ และประสานงานกับฝ่ายวิชาการของกลุ่มงานการพยาบาล แต่ละโรงพยาบาล เพื่อทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ แบบสอบถามที่แจกมีช่องให้ปิดผนึกคำตอบทุกฉบับพร้อมมีซองขั้วญแสดงความขอบคุณผู้ที่ให้ข้อมูลทุกคน และมีการแจ้งกำหนดการมารับแบบสอบถามคืน ภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์
5. เมื่อครบกำหนดวันรับแบบสอบถาม ผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอโครงร่างให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา และคณะกรรมการจริยธรรมของโรงพยาบาลที่ทำการศึกษา พิจารณาและอนุมัติ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษา แก่กลุ่มตัวอย่างตามแนวทางจริยธรรมสากล ตามคำประกาศเฮลซิงกิ โดยมีหลักการสำคัญดังนี้

1. การเคารพสิทธิของอาสาสมัครคือ อาสาสมัครเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ โดยการได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยเป็นอย่างดีแล้ว และผู้ตอบแบบสอบถามสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ได้ ถ้ามีความรู้สึกลำบากใจ หรือขัดข้องใจในการตอบแบบสอบถาม และในการปฏิเสธนั้น จะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานและไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
2. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ จะถูกนำเสนอในทางวิชาการ โดยปิดแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างเคร่งครัด และจะนำเสนอในผลการวิจัยเป็นภาพรวม จะไม่มีผลการเปิดเผยหรือพิจารณาคำตอบเป็นรายบุคคล
3. ความยุติธรรม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลตามความเป็นจริงทุกประการ
4. ความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยรับรองว่า คำตอบที่ได้ จะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ทั้งนี้ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง อ่านหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมวิจัยก่อน และเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ พร้อมทั้งอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่า การวิจัยครั้งนี้จะไม่มีการเปิดเผยชื่อของผู้ให้ข้อมูล และผู้ให้ข้อมูลสามารถถอนญาติได้ทั้งอย่างไม่ลายลักษณ์อักษร และมีลายลักษณ์อักษร หากผู้ให้ข้อมูลประสงค์จะอนุญาตอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ก็ให้ลงลายชื่อไว้ หากไม่ลงลายมือชื่อไว้ แต่ตอบแบบสอบถาม ก็ถือว่าเป็นการยินยอมในการเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยสถิติความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ พฤติกรรมบริการของพยาบาล การรับรู้คุณค่าวิชาชีพ บรรยากาศองค์การ และสุขภาพจิตของพยาบาล โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกเป็นรายด้าน และโดยรวม
3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) แล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) (Munro, 2001)
4. วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวทำนายที่ดีในพฤติกรรมบริการของพยาบาล โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบมาตรฐาน (Standards Regression)
5. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05